

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про туризм» від 15.09.2020 № 1076-ІХ.. Інтернет ресурс. Режим доступу // <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/324/95-%D0%B2%D1%80#Text>
2. Литвин, О. В. (2015). Публічне управління: навчальний посібник. Київ: Центр учбової літератури.
3. Указ Президента України "Про стратегію розвитку українського туризму на період до 2023 року" від 28.06.2017 № 195/2017.

Магар Дар'я Євгенівна

Миколаївський національний аграрний університет, Україна
здобувач вищої освіти

Шишпанова Наталія Олександрівна

Миколаївський національний аграрний університет, Україна
кандидат економічних наук, доцент кафедри публічного управління та адміністрування і міжнародної економіки

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МІЖМУНІЦИПАЛЬНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УКРАЇНІ

У сучасних умовах глобалізації та розвитку демократії міжмуніципальне співробітництво стає одним із ключових інструментів у забезпеченні сталого розвитку територіальних громад. Україна, яка переживає процес децентралізації та реформування місцевого самоврядування, активно розвиває міжмуніципальне співробітництво для оптимізації ресурсів та забезпечення якісних послуг мешканцям.

Правову основу міжмуніципального співробітництва територіальних громад становить Закон України «Про співробітництво територіальних громад», прийнятий у 2014 році. В ньому зазначено, що співробітництво територіальних громад – це відносини між двома або більше територіальними громадами, що здійснюються на договірних засадах у визначених законом формах [1].

Згідно з даними Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, кількість громад, які використовують механізм міжмуніципального співробітництва, в Україні є стабільно невисокою: станом на 1 липня 2023 року 476 громад уклали 315 договорів про міжмуніципальне співробітництво. Найчастіше громади співпрацюють між собою у сферах освіти, охорони здоров'я, соціального захисту [2].

На сьогоднішній день можна вважати недостатнім рівень розвиненості співробітництва територіальних громад в Україні. На нашу думку, він може бути спричинений наступними чинниками:

- політична нестабільність: політичні зміни та нестабільність влади можуть призвести до змін у стратегіях розвитку громад та зупинки наявних проектів співпраці.

- економічні обмеження: обмежені фінансові ресурси можуть ускладнювати можливості громад для розвитку інфраструктури та впровадження спільних проектів.

- відсутність взаємодії: бракування відкритості до співпраці, непорозуміння між лідерами громад та відсутність культури взаємодії можуть сприяти відокремленості громад.

Міжмуніципальне співробітництво виступає важливим інструментом об'єднання ресурсів і знань для вирішення спільних проблем і досягнення спільних цілей. Це сприяє підвищенню ефективності використання бюджетних коштів, поліпшенню інфраструктури та розвитку економіки.

Основними напрямками розвитку міжмуніципального співробітництва в Україні є економічне, соціальне та культурне співробітництво. Розвиток міжмуніципального співробітництва в зазначених сферах може сприяти оптимізації ресурсів та покращенню якості життя мешканців територіальних громад.

Для подальшого розвитку економічного співробітництва громад варто розглянути такі шляхи співпраці як створення спільних підприємств і бізнес-інкубаторів, розвиток малих і середніх підприємств та розвиток інвестиційних проектів. Розвиток соціального співробітництва можливий у форматі обміну досвідом у сфері освіти та науки, розробки спільних програм здоров'я та соціальної підтримки, вирішення житлово-комунальних питань. Культурне співробітництво розвиватиметься в організації спільних культурних заходів та сумісному розвитку туризму.

Розвиток цих напрямків співробітництва територіальних громад України допоможе зміцнити соціальну та економічну стабільність громад, що сприятиме більш глибокому та згуртованому розвитку територіальних громад в Україні.

Отже, співробітництво між територіальними громадами має великий потенціал для розвитку українських регіонів. Це можливість об'єднати зусилля у вирішенні спільних проблем, оптимізувати використання ресурсів та надати якісні послуги мешканцям. Особливо важливою є потреба в розвитку економічного співробітництва, що може сприяти залученню інвестицій, створенню нових робочих місць і загальному економічному зростанню регіонів.

Зазначені перспективи розвитку міжмуніципального співробітництва в Україні потребують відданості та підтримки як з боку місцевих влад, так і з боку центрального уряду. Сприяючи цьому співробітництву, можна створити стабільні, процвітаючі громади, які здатні впроваджувати сучасні рішення та забезпечувати якісний рівень життя для своїх мешканців.

Список використаних джерел:

1. Про співробітництво територіальних громад: Закон України від 17 черв. 2014. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1508-18#Text> (дата звернення 23.10. 2023 р.)
2. Міжнародне і міжмуніципальне співробітництво громад: дані моніторингу реформи від Мінінфраструктури. Режим доступу: <https://decentralization.gov.ua/news/16923> (дата звернення 23.10. 2023 р.)

Макаров Олег Олександрович

Київський національний університет імені Т.Г. Шевченка,
Україна
аспірант кафедри публічного управління та адміністрування

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ ЛОБІЗМУ В ПУБЛІЧНІЙ СЛУЖБІ

Лобізм має велике значення в контексті української політики та публічної служби, оскільки Україна, як і інші країни, стикається з численними викликами та завданнями, які потребують вдосконалення механізмів взаємодії між урядом, громадянським суспільством та бізнесом.

Важливість дослідження зарубіжного досвіду полягає у тому, що він надає можливість переглянути різні підходи та моделі регулювання лобізму, оцінити їхню ефективність та адаптувати найкращі практики для українського контексту. Вивчення зарубіжного досвіду може служити основою для створення національної стратегії щодо лобізму в публічній службі, а також розроблення законодавства, що регулює цю діяльність.

Лобізм, або лобіювання, визначається як систематичний процес взаємодії різних груп, організацій та осіб з офіційними урядовими та публічними структурами з метою впливу на прийняття рішень та формування політики.

США вважаються однією з країн, де лобізм має довгу та стійку історію. Тут лобісти мають правовий статус та обов'язково реєструються в органах уряду. Кожний штат має власне законодавство щодо лобіювання.

Лобісти в США активно співпрацюють з конгресменами та сенаторами для впливу на ухвалення законів. Вони надають інформацію, проводять лобістські кампанії та зустрічі для підтримки чи впровадження конкретних законодавчих ініціатив [3, с. 735].

У цій системі лобізму важливим є баланс між правом на вираження інтересів та запобіганням корупції та недобросовісним практикам. Регулювання лобіювання та вимоги до прозорості створюють умови для ефективного взаємодії між громадськістю, урядом та лобістами.

Європейський Союз (ЄС) встановив ряд правил та структур для регулювання лобіювання в контексті європейської інтеграції. ЄС має власні правила та структури для регулювання лобіювання. Лобісти, які працюють в інституціях ЄС, повинні реєструватися та дотримуватися кодексу поведінки.